

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
● ΕΤΟΣ 53ο - ΤΕΥΧΟΣ 500 ●
● ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2006 ●
■

● «Ίδε ό άμνός τουΰ Θεοϋ ό αίρων τήν άμαρτίαν τουΰ κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Εϋθύνη γιά τό Εϋαγγέλιο

Μεγάλη ή εϋθύνη κάθε χριστιανού. Δύσκολα σώζεται. Σκληρός ό άγώνας του. Πολύ μεγαλύτερη ή εϋθύνη του έργάτου του Εϋαγγελίου εκείνου, πού ό Θεός του έμπιστεύθηκε τή διαποίμανσι ψυχών. Τεράστια ή εϋθύνη του έπισκόπου, του πρεσβυτέρου, γενικά του έργάτου του Θεού.

□ Δέν είναι κοσμική δόξα ή θέσις του έπισκόπου, καί γενικά του κληρικού καί κάθε χριστιανού.

□ Είναι φόβος καί εϋθύνη. Διαχειρίζονται τό μεγαλύτερο θησαυρό, τό Εϋαγγέλιο τής σωτηρίας.

Ό Παϋλος τονίζει τήν εϋθύνη γιά τό κύριο έργο τής Έκκλησίας, πού είναι ή μετάδοσις του λόγου τής αλήθειας. Δέν έχει δικαίωμα ό ποιμένας των ψυχών ν' άδιαφορή. Είναι ύποχρεωμένος νά κηρύττη καί νά όδηγή ψυχές στη σωτηρία.

Ποιός τόν ύποχρεώνει; Ό Κύριος Ίησοϋς Χριστός, πού κατέβηκε στη γή καί σταυρώθηκε γιά τή σωτηρία όλων των ανθρώπων. Αυτόν τόν Ίησοϋ Χριστό έμφανίζει ό Παϋλος ως μαρτυρα, πού ύποχρεώνει νά δουλεύη κανείς στό έργο του κηρύγματος. «Σέ έξορκίζω -λέει στον Τιμόθεο- ένώπιον του Θεού καί του Κυρίου Ίησοϋ Χριστού, πού πρόκειται νά κρίνη ζωντανούς καί νεκρούς κατά τήν ένδοξη παρουσία καί βασιλεία Του» (Β' Τιμ. δ' 1).

● Δέν είναι μόνο τό παρελθόν του Ίησοϋ δέσμευσις καί ύποχρέωσις γιά κάθε πιστό. Είναι καί τό μέλλον του Ίησοϋ Χριστού.

□ Στο παρελθόν ό Χριστός υπήρξε ή δικαιοσύνη μας.

□ Στο μέλλον θά είναι ή δικαιοσύνη μας.

□ Στο παρελθόν, κατά τήν πρώτη Του παρουσία, κατακρίθηκε καί θανατώθηκε, γιά νά μάς δικαιώσει, νά μάς σώση.

□ Στο μέλλον, στη δευτέρα Παρουσία, θά κρίνη. Θ' άποδοθή ή δικαιοσύνη.

Θά ξανάρθη. Αυτό άς μάς κάνη νά μετανοοϋμε συνεχώς καί ν' άγωνιζώμαστε.

● Θά κρίνη «ζώντας και νεκρούς». Όλοι θά σταθοῦμε στό φοβερό Του βήμα. «Τούς γάρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τά διά τοῦ σώματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν εἴτε κακόν» (Β' Κορ. ε' 10).

● Πότε θά ἔρθῃ ὁ Κύριος νά κρίνη ὅλους τοὺς ἀνθρώπους; Τὴν ἡμέρα, πού ὁ Ἀπόστολος, πολλές φορές, ὀνομάζει ἡμέρα τῆς «ἐπιφανείας», ἢ «ἐπιφανῆ» ἡμέρα. «Κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ» (Β' Τιμ. δ' 1).

□ Θά φανερωθῇ Ἐκεῖνος, ὥστε καὶ ὅσοι στή γῆ Τὸν ἀρνήθηκαν καὶ Τὸν βλαστήμησαν, νά δοῦν καὶ νά ἐκπλαγοῦν ἀπὸ τό μεγαλεῖο Του.

□ Θά φανερωθοῦμε κι ἐμεῖς, πού στή γῆ κατωρθώσαμε νά ὑποκριθοῦμε καὶ νά ἐξαπατήσουμε τοὺς ἀνθρώπους!

● Ὁ Χριστός καὶ τώρα εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων (Α' Τιμ. στ' 15). Ἡ βασιλεία Του λειτουργεῖ, ἀλλὰ γιὰ τοὺς πιστοὺς, πού μέσα τους ζοῦν τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ (Λουκ. ιζ' 21).

Ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας Παρουσίας λέγεται εἰδικά «βασιλεία», διότι τότε θ' ἀποκαλυφθῇ σ' ὅλους, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ «βασιλεὺς τῶν αἰώνων» (Α' Τιμ. α' 17). Θά καταργηθῇ ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐξουσία. Καὶ θά μείνῃ μόνος Ἐκεῖνος, «οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α' 33).

Εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς

Τό κήρυγμα ἀποτελεῖ τό μοναδικό μέσο γιὰ νά ἐτοιμαστοῦμε γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

● Τό κήρυγμα εἶναι ἡ εὐκαιρία τοῦ Θεοῦ. Προσφέρεται πάντοτε, «εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς». Καὶ σέ κατάλληλη περίστασι καὶ σέ περίστασι, πού δέν περιμένεις.

□ Καὶ προγραμματισμένα καὶ ἀπρογραμματίστα.

□ Καὶ μέσ' στό ναό καὶ ἔξω ἀπ' τό ναό.

□ Καὶ προετοιμασμένα καὶ ἀπροετοίμαστα.

Δέν ἔχει ὠράριο ὁ Θεός. Όλο τό εἰκοσιτετράωρο ἐνεργεῖ. Ὁ λόγος Του δέν

καλουπώνεται. Δέν περιορίζεται σέ χρονικά πλαίσια, ὅπως π.χ. ἡ θ. Λειτουργία.

● Ὑπάρχει τό κήρυγμα, πού γίνεται σέ τακτοὺς χρόνους. Ὑπάρχει καὶ τό κήρυγμα, πού γίνεται ἐκτάκτως. Κάποτε τό δεύτερο ἔχει μεγαλύτερη ἀπόδοσι.

● Πῶς πρέπει νά εἶναι τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου; «Ποικίλον δεῖ εἶναι τὸν διδάσκαλον», σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἄς μὴ θέλουμε νά βάλομε στό δικό μας καλούπι τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

● Εἶδος κηρύγματος εἶναι καὶ ὁ ἔλεγχος. Δέν μᾶς ἀρέσει ὁ ἔλεγχος, οὔτε νά ἐλεγχῶμαστε, διότι θίγεται ὁ ἐγωισμός μας, οὔτε νά ἐλέγχουμε, γιὰ νά μὴ τὰ χαλάσουμε μέ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἔλεγχος ὁμως εἶναι ἀναγκαῖος, ἀρκεῖ νά λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν δυό πράγματα:

□ Τό *ἔνα*: Πότε γίνεται; Ὅταν τό ἀμάρτημα κάποιου τελῆται δημόσια καὶ καταντᾷ δημόσιο σκάνδαλο, ὅταν οἱ ιδέες τοῦ ἄλλου κηρύσσονται «*γυμνῆ τῆ κεφαλῆ*», δηλαδή, ἐνώπιον ὄλων καὶ τείνουν νά γίνουν δημόσιος κίνδυνος. Τότε ὁ ἔλεγχος χρειάζεται, καὶ μάλιστα ἀποτομος, γιὰ νά φοβηθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἄν δέν φοβηθῇ τό παιδί, θά συνεχίσῃ τό δρόμο γιὰ τὴ φωτιά ἢ γιὰ τό γκρεμό. Ὁ φόβος τό συγκρατεῖ. Καλὰ θά ἦταν νά κάναμε τό ἀγαθὸ ἀπὸ ἀγάπη στό Θεό. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φόβο ἂν ἀποφεύγουμε τὴν ἀμαρτία, τό κέρδος εἶναι μεγάλο. Θᾶρθη ἡ ὥρα, πού θά μεταβληθῇ σέ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν» (Α' Τιμ. ε' 20).

□ Τό *ἄλλο*: Ὁ ἔλεγχος δέν ἀποβλέπει σέ ἐξουθένωσι τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ στή σωτηρία του.

Ὁ γιατρός ἀναγκάζεται κάποτε νά πονέσῃ τὸν ἄρρωστο, ἀλλὰ μαλακώνει μέ πανσίπωνα τὸν πόνο.

Καὶ ὁ πνευματικὸς γιατρός, ὁ κήρυκας τοῦ λόγου, μαζί μέ τὸν ἔλεγχο ἔχει καὶ τὴν *παραμυθία*.

● «Παρακάλεσον» (Β' Τιμ. δ' 2). Ἀφοῦ μετὰ τὸν ἔλεγχο συναισθανθῇ ὁ ἄλλος τὴν ἐκτροπή του, μὴ τὸν ἀφήσῃς ν' ἀπο-

γοητευτή. Μαλάκωσε τό λόγο. Παρηγόρησε. Διότι υπάρχει ό κίνδυνος σ' έναν ευαίσθητο άνθρωπο μετά τό δριμύ έλεγχο του λόγου του Θεού νά επέλθη ή άπελπισία. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «*Καθάπερ επί των ίατρών, είπόν τό τραύμα, έδωκε τήν τομήν, επήγαγε τό φάρμακον όπερ δέ αν τούτων άπολειφθή, τό έτερον άχρηστον γίνεται*» (Ε.Π.Ε. 23,634). Μετά φρασις: Οι γιατροί, άφού διαγνώσουν τό τραύμα, κάνουν τήν έγχείρησι καί προσθέτουν τό φάρμακο. Άν παραλειφθή τό ένα, τό άλλο είναι άχρηστο.

● Ούτε έλεγχος χωρίς παραμυθία, άλλ' ούτε καί παραμυθία χωρίς έλεγχο.

Ό άμαρτωλός, όταν μάλιστα ή άμαρτία του είναι προκλητική, πρέπει νά πονήσει, νά κλάψη, νά μετανοήση. Ύστερα άς άκούση καί τό λόγο τής παρηγορίας. Δέν θά είναι λόγος κολακείας, αλλά λόγος ένισχύσεως. Κάποτε ό έλεγχος είναι άφόρητος, όπως κι ό πόνος. Καί τότε ζημιά, άντί όφελείας, μπορεί νά γίνη. «*Άφόρητον ό έλεγχος καθ' έαυτόν, όταν μή καί παράκλησιν άναμειγμένην έχη. Καθάπερ γάρ ή τομή, καίτοι σωτήριος ούσα, αν μή πολλά τά παραμυθούμενα τάς άλγηδόνας έχη, ούκ άνέχεται κοπτόμενος καί τεμνόμενος ό κάμνων, ούτω καί ένταύθα*» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 23,634). Μετά φρασις: Ό έλεγχος αυτός καθ' έαυτόν είναι άφόρητος. Όταν δέν συνοδεύεται μέ παρηγοριά. Όπως άκριβώς μέ τήν έγχείρησι συμβαίνει. Άν καί είναι σωτήρια, αν δέν υπάρχουν τά ανακουφιστικά, έπειδή έχει πολλούς πόνους ό άρρωστος, δέν άνέχεται νά τεμαχίζεται. Τό ίδιο κι έδώ.

Όδηγοί ή ούραγοί;

Ό λόγος τής Έκκλησίας γίνεται έλεγκτικός καί σέ περιπτώσεις διαστροφής. «Έσται γάρ καιρός οτε τής υγιαινούσης διδασκαλίας ούκ άνέξονται, αλλά κατά τάς έπιθυμίας τάς ίδίας έαυτοίς έπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τήν άκοήν» (Β' Τιμ. δ' 3).

● Κακό τό νά μολύνη κάποιος τό νερό, πού ύδρεύεται μιά περιοχή.

● Κακό τό νά διοχετεύη κάποιος στήν άγορά προϊόντα δηλητηριασμένα.

● Κακό τό νά μολύνεται ό άέρας άπ' τή διαρροή ραδιενέργειας.

● Μεγαλύτερο όμως κακό είναι αυτό, πού προσβάλλει τήν πνευματική υγεία των ανθρώπων. Είναι ή αλλοίωση της αλήθειας. Τό Εύαγγέλιο είναι τό νερό τής άθανασίας, ό άρτος τής ζωής, ή καθαρή άτμόσφαιρα του Θεού.

Η νόθευσις τής γνήσιας διδασκαλίας γινόταν τήν έποχή του Παύλου άπό ψευδοδιδασκάλους καί ψευδαποστόλους. Τίποτε άλλο δέν άνησυχούσε τό μεγάλο Άπόστολο, όσο ή διαστρέβλωση του Εύαγγελικού μηνύματος, διότι κάτι τέτοιο σήμαινε αυτόματα άλλοτριώσει άπ' τή ζωή του Θεού (Έφεσ. δ' 18).

● Σ' όλες τίς Έπιστολές τής Καινής Διαθήκης καυτηριάζονται οι άγύρτες τής θρησκευτικής ζωής κι εκείνοι πού τους άκολουθούν. Πολλοί δέν άνέχονται τήν υγιαινούσα διδασκαλία, τό γνήσιο Εύαγγελικό λόγο. Τόν άρνούονται, διότι δέν θέλουν άνηφορική πορεία, «τεθλιμμένη όδό», προσφορά καί θυσία.

Φανταστήτε κάποιους νά μήν άνέχωνται τόν ήλιο, διότι τους καίει, ή διότι τό φώς του δέν έπιτρέπει νά ένεργοούν τά σκοτεινά τους έργα! Στή θέσι του, λοιπόν, τοποθετούν ένα... ζωγραφιστό ήλιο!

Όραιοι ό ζωγραφιστός ήλιος, πιθανόν νά έχη καί άποχρώσεις πιό έντυπωσιακές, μά δέν παύει νά είναι ψεύτικος ήλιος. Δημιουργεί τήν ψευδαίσθησι, ότι θερμαίνει, ένω δέν κάνει τίποτε.

● Έτσι πολλοί άντικαθιστούν τό γνήσιο διδάσκαλο ή πνευματικό, μ' άλλον, πού έντυπωσιάζει. Θέλουν θρησκευτικές ιστοριούλες, όχι τό δρόμο του Σταυρού!

Όταν σέ κληρικούς θυμίζης, πώς αυτό πού κάνουν δέν είναι σύμφωνο μέ τή γραμμή του Εύαγγελίου, σου λένε:

—*Αυτό ζητάει ό κόσμος! Μή πηγαίνουμε κόντρα στον κόσμο!...*

● Μά τότε ό κληρικός δέν είναι άπε-

σταλμένος του Θεού. Είναι αὐτοχειροτόνητος, ἢ μᾶλλον, μαθητοχειροτόνητος!

Οἱ μαθητές θά κανονίζουν τί θά διδάξουν οἱ δάσκαλοί τους; Τότε οἱ μαθητές θά ζητήσουν ἀπ' τοὺς δασκάλους νά μή τοὺς κουράζουν μέ μελέτη, ἀλλά νά τοὺς ἀφήνουν ὅλη μέρα νά παίζουν!

Ἄνάλογο συμβαίνει στήν Ἐκκλησία.

□ Θέλουν οἱ χριστιανοὶ κοσμική ζωή; Κοσμικός κι ὁ κληρικός.

□ Θέλουν ν' ἀποφεύγουν τήν τεκνογονία; Συνήγορος τῆς ἀμαρτίας καί διαστροφῆς καί ὁ... πνευματικός!

□ Θέλουν μιὰ εὐκολη θρησκευτικότητα; Νά χαλάη χατήρια ὁ κληρικός;

• Μά τότε ὁ ποιμένας δέν εἶναι ἡ γέτης. Εἶναι οὐραγός!

Ἵφέλεια, ὄχι ὠφελιμισμός!

Ἡ διδασκαλία εἶναι τό πρῶτο ἔργο στήν Ἐκκλησία. Γι' αὐτό καί δέν εἶναι νοητό ν' ἀνατίθεται στόν ὁποιοδήποτε.

Ἄναγκαῖο τό κήρυγμα, ἀναγκαῖα ἡ κατήχησις, ἀλλά δέν παίρνουμε τόν ὁποιοδήποτε ἀστοιχείωτο πνευματικά καί θεολογικά νά τόν καταστήσουμε διδάσκαλο τοῦ Εὐαγγελίου! Οἱ πιστοὶ δέν ἀνέχονται ἕναν ἄσχετο μέ τή θεολογία καί τήν πνευματική ζωή νά παριστάνη τόν κατηχητή ἢ τόν κήρυκα! (Ἰακ. γ' 1).

• Παρουσιάζονται διδάσκαλοι, πού δέν λένε ὅσα πρέπει, ἀλλ' ὅσα ἀρέσουν! «Κνηθόμενοι τήν ἀκοήν» (Β' Τιμ. δ' 4).

Κήρυγμα κατά παραγγελία! Κήρυγμα κατά τήν ἐπιθυμία τῶν ἀκροατῶν! Κήρυγμα, πού «κνήθει τὰς ἀκοάς», γαργαλίζει τὰ αὐτιά. Ὁραιολογίες!

• Τό κήρυγμα δέν εἶναι θαυμασμός τοῦ κήρυκα, ἀλλ' ὠφέλεια ψυχῶν.

• Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἀντίλαλος τοῦ οὐρανοῦ. Σκοπός δέν εἶναι ἡ τέρψις, ἀλλ' ἡ ὠφέλεια, ἡ οἰκοδομή. Δέν εἶναι πάντοτε ἐφικτός ὁ συνδυασμός «τερπνοῦ» καί «ὠφελίμου».

Θρησκευτικά παραμύθια

Τό θέμα δέν εἶναι ἂν ἀκούη κανεῖς, ἀλλά τί ἀκούει. Ὁ χριστιανός δέν ἀκούει

ὄ,τι σερβίρεται ὡς θρησκευτικό, ἀλλ' ὄ,τι εἶναι ἀληθινό. Δέν μπορεῖ νά βάζουμε στήν ἴδια πλάστιγγα τήν Ἀλήθεια τοῦ Ἰησοῦ μέ παραμύθια τοῦ κόσμου, βαμμένα μέ θρησκευτική χροιά!

□ Τά παραμύθια κάποτε ἐντυπωσιάζουν, διότι, ἐνῶ ἱκανοποιοῦν τήν περιέργεια, δέν κινοῦν σέ ἐνέργεια μετανοίας.

□ Ἡ Ἀλήθεια εἶναι καί ἡ σώζουσα γνώσις, ἀλλά καί ἡ σκληρή γιά τόν ἀμαρτωλό ἑαυτό μας πραγματικότητα.

Ὁ Παῦλος ἤξερε, ὅτι ἦταν δυνατόν νά μπῆ ὁ Σατανᾶς καί σέ χριστιανικούς κύκλους, νά σπείρη τή διαστροφή, τό χειρότερο ἀπ' τοὺς σπόρους του.

Υπέφερε ὁ μέγας Ἀπόστολος καί μέ τή σκέψι, ὅτι θ' ἀντικατασταθῆ ἡ ὑγιαίνουσα διδασκαλία ἀπ' τά ἀρρωστημένα παραμύθια. «Καί ἀπό μέν τῆς ἀληθείας τήν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπί δέ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β' Τιμ. δ' 4).

• Ἄλλο νά μή μπορῆς νά ἐφαρμόσης τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, καί ἄλλο νά τόν ἀποστρέφῃς. Τό πρῶτο συνιστᾷ ἀμαρτία, τό ἄλλο ἀσέβεια. Γιά τό πρῶτο γίνεται ἴλεως ὁ Θεός, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει μετάνοια. Γιά τό ἄλλο εἶναι καυστικός ὁ Θεός.

• Οἱ πολλοὶ ἀποστρέφονται τό λόγο τῆς Ἐκκλησίας, διότι δέν θέλουν νά κάνουν ἀγῶνα νά τόν ἐφαρμόσουν.

□ Κανεῖς μέ τή λογική του δέν ἀπορρίπτει τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

□ Ἡ καρδιά μέ τά ἀμαρτωλά πάθη, αὐτή τοὺς ὀδηγεῖ στήν ἀπόρριψι. «Πᾶς ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τό φῶς καί οὐκ ἔρχεται πρὸς τό φῶς, ἵνα μή ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ» (Ἰωάν. γ' 20).

Σήμερα σερβίρονται πολλοὶ θρησκευτικοὶ καί τάχα «ὀρθόδοξοι» μύθοι, καί μάλιστα ἐλκυστικοί.

Προσοχή!

Ἡ ἀποστροφή νά γίνη στροφή καί ἐπιστροφή. Μόνο ἂν ἀναζητήσουμε τήν πηγὴ τῆς ἀλήθειας, τόν Ἰησοῦ Χριστό, θά ἱκανοποιηθῆ ἡ δίψα τῆς ψυχῆς μας.

Μὴν ἀκούτε παραμύθια! Ὁ Χριστός εἶν' ἡ Ἀλήθεια!

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Συνεταιρισμός Χριστού-Σατανᾶ!

Ενέργεια ἢ περιέργεια; Τορπιλιστής ἢ ἔμπνευστής; Ἄερας καθαρὸς ἢ καπνὸς ρύπου; Ἅγιο Πνεῦμα ἢ ἄγριο πνεῦμα; Δυὸ πνευματικὲς ἐμπειρίες, πού συναντᾶμε στὴν Καινὴ Διαθήκη.

Συμβαίνει στὸ λεγόμενο θρησκευτικὸ ἢ μεταφυσικὸ χῶρο ἕνα ἀπ' τὰ δυό: Ἡ *φιλτράρεται* τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἐνεργεῖ θαυμαστά καὶ χαρισματικὰ «πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Α' Κορ. ιδ' 12), ἢ *«ντοπᾶρεται»* τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπ' τὸ πονηρὸ, ἀπ' τὸ Σατανικὸ πνεῦμα καὶ συν-εργεῖ στὸ ἀποκορύφωμα τῆς διαφθορᾶς. Κάποτε ὅμως καὶ στὸ θρησκευτικὸ χῶρο παρατηροῦμε ἐνέργειες, πού θεωροῦνται ἁγιοπνευματικὲς ἐμπειρίες, πού ὅμως δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά «ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις» (Β' Θεσ. β' 9).

• Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἐμφανίστηκε ἡ μεθοδεία τοῦ Σατανᾶ νὰ συνεργαστῇ μαζί Του! Ὁ Διάβολος θέλησε νὰ **συνεταιριστῇ** μέ τὸ Χριστό! Γιά νὰ χρησιμοποιοῦσα μιά λέξι τῶν ἡμερῶν, θέλησε νὰ ὀργανώσῃ ἕνα εἶδος «*καρτέλ*». Σύμπραξι μέ τὸ Χριστό. Ἔτσι δέν θά εἶχαν πλέον μεταξύ τους Διάβολος καὶ Χριστός ἀνταγωνισμό, ἀλλά καὶ θ' ἀπέκλειαν ὅποιοιδήποτε ἄλλο ἀνταγωνισμό στὸ χῶρο τῆς θρησκείας, τῆς μεταφυσικῆς, τῆς μελλοντολογίας!

Ὁ Κύριος ἀμέσως ἀντέδρασε. Σάν ἄκουγε τὰ δαιμόνια, μέ τὸ στόμα δαιμο-

νισμένων, νὰ διαφημίζον τὴν παρουσία Του, ἐνεργοῦσε ἄμεσα καὶ ἐπιθετικά. Ἄλλοίμονο, ἂν ὁ Σατανᾶς, διαφημίζοντας τὸ Χριστό, ἀποσποῦσε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων! Μερικοὶ δαιμονισμένοι λέγανε ὑπέροχες ἀλήθειες γιά τὸ Χριστό, σάν αὐτῆ: «Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ!». Ὁ Χριστός ἐνήργησε σκληρά: «Φιμώθητι (σκάσε!) καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ» (Μάρκ. α' 24-25).

Μέ τὴν παντοδυναμία Του ἔθετε στὸ περιθώριο τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης: «Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτὸν Χριστὸν εἶναι» (Μάρκ. α' 34).

Ὁ Χριστός ἔχει τριπλῆ ἐξουσία ὡς πρὸς τὰ πνεύματα:

• **Ἡ μιά: Δωρίζει** τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Καὶ ζοῦν οἱ πιστοὶ ἁγιοπνευματικὲς ἐμπειρίες.

• **Ἡ ἄλλη: Ἐπιπλήττει** καὶ ἐξοντώνει τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, προσφέροντας καὶ τὰ κριτήρια πρὸς διάκρισι παραδόξων ἐμπειριῶν. Ἐπισημαίνει τὰ πνεύματα. Ἐχωρίζει τὸ γνήσιο ἀπ' τὸ νόθο, τὸ ἀγαθὸ ἀπ' τὸ κακὸ, τίς μαγείες ἀπ' τὰ θαύματα. «Ἐθαμβήθησαν πάντες, λέγοντες: Τίς ἡ διδαχὴ ἢ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;» (Μάρκ. α' 27-28).

• **Ἡ τρίτη: Χαρίζει** τὴ δύναμι στους δικούς Του πιστοὺς ὄχι μόνο νὰ μὴ τρομοκρατοῦνται, ἀλλά καὶ νὰ συντρίβουν τὰ πονηρὰ πνεύματα. «Ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐκβάλλειν αὐτά» (Ματθ. ι' 1).

Τὸ ἴδιο ἀντέδρασε κι ὁ ἀπόστ. Παῦλος στους Φιλίππους. Τὸ πονηρὸ πνεῦμα, μέ τὸ στόμα τοῦ δαιμονισμένου κοριτσιοῦ, ἔκανε τὴν ἀληθινότερη καὶ πιὸ συμφέ-

Εἰσήγγησε στὴν Πανορθόδοξο Διάσκεψι γιά τίς Αἱρέσεις καὶ τίς Παραθρησκείες — Προκόπιος Εὐβοίας (16-19 Ὀκτωβρίου 2006).

ρουσα διαφήμισι γιά τό ἔργο του: «Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδόν σωτηρίας» (Πράξ. ιστ' 17). Ὁ Ἀπόστολος, ἄν εἶχε τή νοοτροπία μερικῶν, πού ἐντυπωσιάζονται ἀπό ἐπιτυχίες ποιηρῶν πνευμάτων, θά ἔτριβε τά χέρια του ἀπό ἱκανοποίηση! Ἐκεῖνος ὁμως ὄχι μόνο δέν δέχτηκε τή συμμαχία καί τή στήριξι τοῦ Διαβόλου, ἀλλά καί τόν χτύπησε κατακέφαλα. Εἶχε τό χάρισμα, πού λέγεται «**ἐνεργήματα δυνάμεων**» (Α' Κορ. ιβ' 10). Καί διέταξε: «Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καί ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ» (Πράξ. ιστ' 18).

Θά πῆ κάποιος:

—*Καί τί τόν πείραζε τόν Παῦλο; Τή δουλειά του θάκανε! Κι ἔπειτα, ἦταν πέρα γιά πέρα ἀληθινό αὐτό πού, ἔστω ὑπό σατανική ἐπήρεια, ἔλεγε τό κορίτσι.*

Καμμιά σχέσις

Κάποτε λέει καί κάτι σωστό ὁ Σατανᾶς. Ἀποσπᾶ ἔτσι τήν προσοχή καί ἐμπιστοσύνη, καί σερβίρει στή συνέχεια τήν **πλάνη** καί τή **διαφθορά**. Ποτέ ἡ σατανική **ἐπήρεια** δέν μπορεῖ νά ταυτιστῇ ἢ νά συμμαχήσῃ μέ τήν **ἐκκλησιαστική ἐμπειρία**. Ἔχουμε ἐμπειρίες σατανικῶν χαρισμάτων. Κι εὐκολα οἱ ἄνθρωποι τρέχουν, καί μάλιστα, ὅταν μερικά μαντικά προλεγόμενα βγαίνουν ἀληθινά. Ἔχοντας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τό χάρισμα τῆς διακρίσεως τῶν πνευμάτων, λέει γιά τέτοιες περιπτώσεις, προκαλώντας μάλιστα: «*Καί ἄλλως, ὅταν ἐθισθῇ ἄνθρωπος πιστεῖν, πολύ καί τοῦτο συμβαλεῖται ἐκείνοις τοῖς ἀπατεῶσιν. Οὐδεὶς γάρ ταῖς ἀποτυχίαις προσέχει, ἀλλ' εἶ που ἐπιτύχοιεν. Εἰ δέ τινα δύναμιν ἔχουσι προγνωστικήν, ἐμοί τῷ πιστῷ τούτους ἄγε... Πάντων τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι καταγελῶ*» (Ε.Π.Ε. 23,626). Μετὰ φρασις: Ὅταν συνηθίσῃ ὁ ἄνθρωπος νά πιστεύῃ εὐκολα, αὐτό πολύ βοηθάει τοὺς ἀπατεῶνες. Διότι κανένας δέν προσέχει πόσες φορές πέφτει ἔξω σ' ὅσα προφητεῖ

(ὁ ἀγύρτης). Ὅλοι προσέχουν ἄν καμμιά φορά πετύχουν σ' ἐκεῖνο πού προλέγουν. Ἄν ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἀπατεῶνες κάποια προγνωστική δύναμι, νά τοὺς φέρῃς σέ μένα, πού πιστεύω στόν Ἐσταυρωμένο... Λοιπόν, ἐγώ ὅλους αὐτούς, μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, τοὺς περιγελῶ!

• Ἄλλο Πνεῦμα Θεοῦ, ἅγιο, μέ σωτηριώδη **ἐνέργεια**, καί ἄλλο πνεῦμα σατανικό, μέ νοσηρά **περιέργεια**.

Ἄλλο **μαντεία** καί ἄλλο **Ἐκκλησία**. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ὁ δαίμων βουλόμενος ἦν συγχεῖν τῶν πραγμάτων τήν τάξιν, καί ἀρπάσαι τῶν ἀποστόλων τό ἀξίωμα, καί πείσαι πολλοὺς προσέχειν αὐτοῖς· ὅπερ εἰ ἐγεγόνει, ραδίως ἄν ἐντεῦθεν ἀξιόπιστοι φανέντες, καί τά παρ' ἐαυτῶν ἐπιστήγαγον ἄν*» (Ε.Π.Ε. 18α,244). Μετὰ φρασις: Ὁ δαίμονας ἤθελε νά προκαλέσῃ σύγχυσι, ν' ἀρπάσῃ τήν ἀξιοπιστία τῶν ἀποστόλων καί νά πείσῃ πολλοὺς νά προσέχουν στοὺς ἀπατεῶνες. Πράγμα, πού, ἄν γινόταν, θ' ἀποκτοῦσαν τά δαιμόνια ἀξιοπιστία καί θ' ἀνακάτευαν τά δικά τους μαζί μέ τήν ἀλήθεια.

Οἱ **προφῆτες** εἶναι «φερόμενοι ὑπό Πνεύματος Ἁγίου» (Α' Πέτρ. α' 21), ὄχι τυφλά ὄργανα. Λαλοῦσαν καί λαλοῦν καταννητά στό λαό «ρήματα», λόγια πρὸς οἰκοδομήν καί ὠφέλεια, ὄχι πρὸς ἱκανοποίησι περιέργειας ἢ πρὸς ἐπίδειξι. Τό ἴδιο κι ὄλοι οἱ ἀληθινοὶ χριστιανοί. «Ἡμεῖς οὐ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλά τό Πνεῦμα τό ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τά ὑπό τοῦ Θεοῦ **χαρισθέντα** ἡμῖν» (Α' Κορ. β' 12).

Καμμιά σχέσι δέν ἔχει ὁ πνευματικός, ὁ δάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου, πού συμβουλεύει ἀπλᾶ, ἀλλά καί πειστικά, μέ τά «**μέντιουμ**», τίς μάγισσες, τοὺς «**πνευματιστές**», τοὺς ἀστρολόγους, τοὺς μάντις, τοὺς «**ξορκιστές**», τοὺς ὄραματιστές καί μ' ὅλους τοὺς προβαλλόμενους ὡς χαρισματούχους τῆς μελλοντολογίας! Ρέπουν δυστυχῶς καί λεγόμενοι χριστιανοὶ στό νά προσέχουν πνεύματα πλάνης. «Τό Πνεῦμα ρητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς

πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν» (Α' Τιμ. δ' 1).

ἽΟλοι αὐτοὶ συναποτελοῦν ἓνα εἶδος **Σατανισμοῦ**. ἽΑλλοι εἶναι ἐνεργούμενα τοῦ Διαβόλου, ἄλλοι ἀπατεῶνες, ἄλλοι ἀγύρτες, ἄλλοι πλανεμένοι, ἄλλοι αἰρετικοὶ, ἄλλοι «ὀρθόδοξοι» ἀρρωστημένης καὶ ἐπιδεικτικῆς φαντασίας!

Ἐμπειρία χαρισμάτων

• Πολλὰ χαρίσματα τῆς ἑκτακτῆς **χαρισματοδοσίας** τῆς πρώτης Ἐκκλησίας καταργήθηκαν. Δόθηκαν ἀρχικὰ σάν σημάδια τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τελικὰ ἐξετράπησαν τοῦ προορισμοῦ τους. ἽΟσοι μὲ ἀγνότητα καὶ καθαρότητα γίνονταν δοχεῖα τοῦ ἽΑγίου Πνεύματος καὶ ἀποκτοῦσαν π.χ. τὸ χάρισμα τῆς **γλωσσολαλίας**, μὲ ἀγάπη στήν Ἐκκλησία παρουσίαζαν τίς σχετικές τους ἐμπειρίες. Δηλαδή, δέν δέχονταν νά μιλήσουν τίς ἀγνωστες καὶ ἀκαταλαβίστικες, πλήν ἀγιοπνευματικές φράσεις, ἄν δέν ὑπῆρχαν οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ τους· ἐκεῖνοι, πού διέθεταν τὸ χάρισμα τῆς **ἑρμηνείας τῶν γλωσσῶν**!

Τελικὰ δέχτηκαν νά σταματήσουν τὴ γλωσσολαλία, ὅταν ὑπειστήλθαν καὶ ἄλλοι, πού χρησιμοποιοῦσαν τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας μὲ ὄχι ἀγνά ἐλατήρια.

• Τὰ χαρίσματα δέν εἶναι ἀπόδειξις ἀγίας ζωῆς ἐκείνων, πού τὰ ἔχουν! ώΟταν, λοιπόν, μερικά χαρίσματα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας κινδύνευαν νά διακονήσουν πονηρές ἐνέργειες, ὅπως εἶναι ὁ ἐγωισμὸς, ἡ ἐπίδειξις, ἡ παραπλάνησις, ἡ παραπληροφόρησις, ὁ ἀποπροσανατολισμὸς, ἡ ἀγυρτεία, τότε γίνεται ἡ μεγάλη παρέμβασις τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Σύγκρισιν ποιεῖται τῶν χαρισμάτων, καὶ καθαιρεῖ τὸ τῶν γλωσσῶν, οὔτε πάντη ἄχρηστον δεικνύς, οὔτε σφόδρα ὠφέλιμον καθ' ἑαυτό. Καὶ γάρ σφόδρα ἐπὶ τούτῳ ἐφυσῶντο, ἐπειδὴ καὶ μέγα ἐνομίζετο εἶναι τὸ χάρισμα» (Ε.Π.Ε. 18α,452).

Μετὰ φρασις: Συγκρίνει τὰ χαρίσματα καὶ καταργεῖ τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, δείχνοντας, ὅτι οὔτε τελείως ἄχρηστο εἶναι οὔτε πολὺ ὠφέλιμο αὐτὸ καθ' ἑαυτό. Διότι πάρα πολὺ περηφανεύονταν γι' αὐτό, ἐπειδὴ νομιζόταν σπουδαῖο χάρισμα!

Πρέπει κανεῖς νά μελετήση τὰ ἔξι τελευταῖα κεφάλαια τῆς Α' πρὸς Κορινθίους, γιὰ νά νοήση:

• **Πρῶτον**: Ποιὰ χαρίσματα εἶναι ὠφέλιμα, ἐποικοδομητικά, τὰ **κρείττονα**!

• **Δεύτερον**: Γιατί **μεριάστηκαν** ὠρισμένα χαρίσματα καὶ δέν δέχεται σήμερα ἡ Ἐκκλησία τίς σχετικές ἐμπειρίες. ώΟσα χαρίσματα παρέμειναν στήν Ἐκκλησία, εἶναι διακονικά, ὅπως τὸ «ἐνεργήματα δυνάμεων» (Α' Κορ. ιβ' 10), τὸ «διακρίσεις πνευμάτων» (Α' Κορ. ιβ' 10), τὸ τῆς «προφητείας» (διδασχῆς), τῆς «κυβερνήσεως». Καὶ πρό παντός τὸ τῆς **Ἀγάπης**.

• Τότε ὅσοι νόμιζαν, ὅτι εἶχαν χαρίσματα σπουδαῖα, φύσκωναν καὶ ὑπερηφανεύονταν. ώΟσοι δὲ νόμιζαν, πὼς ἔχουν κατώτερα, παρεπονοῦντο, ὅτι τάχα ὁ Θεὸς τοὺς ἔχει ἀδικήσει! Ξεχνούσαν, ἰδίως οἱ πρῶτοι, ὅτι τὰ χαρίσματα δέν εἶναι **φύσκιμα**, ἀλλὰ **φύσημα**, ἐμφύσημα, ἐπιφοίτησις. Κι ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν πνοὴ τῆς ζωῆς στὸν ἀνθρωπο μὲ τὴν πρώτη δημιουργία, «ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ἀνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν» (Γεν. β' 7). Καὶ ὅταν στή νέα δημιουργία, μετὰ τὴν Ἀνάστασι, ἔδωσε τὴ νέα πνοή, τὸ ἽΑγ. Πνεῦμα, πάλι μὲ φύσημα: «Ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἽΑγιον» (Ἵωάν. κ' 22).

• Καὶ σήμερα πολλοὶ πασχίζον γιὰ χαρίσματα, τρελλαίνονται κυριολεκτικά γιὰ «σημεῖα» καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας, γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ ἽΑγίου Πνεύματος.

ἽΗ πρώτη Ἐκκλησία ζοῦσε μὲ τὴν **ἐμπειρία τοῦ ἽΑγίου Πνεύματος** καὶ φανερῶν ἐνεργειῶν Του. ώΟ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν πρωτοῆρθε στήν ἽΕφεσο καὶ βρῆκε δώδεκα ἀνδρες, πού εἶχαν πιστεύσει ἀπ' τὸν ἽΑπολλῶ, τὸ σημάδι, πού ἀναζήτησε γιὰ τὸ

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἰαληθινό πανηγύρι

Μερικοί ξενίστηκαν, πού στό προηγούμενο τεύχος, μιλώντας για τά «**Πανηγύρια**», παρουσιάσαμε τό **Διάβολο** νά χειροκροτῆ καί νά καγχάζη. Φάνηκε ὁ λόγος ὑπερβολικός, κι ὄχι μόνο. Ἡ σχετική ὁμως παράστασις βρίσκεται σέ ὁμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Τήν παραθέτουμε. «*Τό θαυμαστόν, ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς εὐχῆς οὐ παύονται πολλοί τοῦ γελᾶν. Πανταχοῦ χορεύει ὁ διάβολος, πάντας ἐνεδύσατο, πάντων κρατεῖ. Ἡτίμασται ὁ Χριστός, παρέωσται, ἐν οὐδενός ἐστι μέρος ἡ Ἐκκλησία*» (Ε.Π.Ε. 24,578). Μετάφρασις: Τό παράξενο εἶναι, ὅτι πολλοί δέν σταματᾶνε νά παίζουν καί νά γελᾶνε καί κατά τήν ὥρα τῆς προσευχῆς (στό ναό). Παντοῦ χορεύει ὁ Διάβολος. Ὅλους τοὺς ἐπηρεάζει. Ὅλους τοὺς ἐξουσιάζει. Ὁ Χριστός ἀτιμάζεται, περιφρονεῖται. Πουθενά δέν ὑπάρχει ἐκκλησία!

Πουθενά δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία; Ὁχι! Παντοῦ ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία καί για ὅλη τήν οἰκουμένη ἡ Ἐκκλησία.

- Ἡ ἔλλειψις ὁμως **ιεραποστολικῆς ἀγάπης** ἐμποδίζει πολλούς κατοίκους τοῦ πλανήτη μας νά βροῖσκωνται στήν Ἐκκλησία. Καί προσπαθοῦν νά ξεδιψάσουν τή θρησκευτική τους δίψα σέ θολά νερά θρησκειῶν ἀνθρωπίνης ἐπινοήσεως!

- Λειτουργεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἄλλ' ἡ μετατροπή τῆς πνευματικῆς τῆς λατρείας σέ κοσμικές τελετές καί **ἐπιδεικτικά πανηγύρια**, ἀλλοίωσε τό χαρακτήρα τῆς ἑορταστικῆς χαρᾶς, πού ζοῦν οἱ ψυχές στή χάρι τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως.

Εἶναι ἀνάγκη νά ξεχωρίσουμε τά πράγματα, ὅπως ἄλλωστε ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι Πατέρες. Μιλοῦσαν για πνευματική γιορτή, για ἐσωτερική εὐφροσύνη. Λέει π.χ. για τή γιορτή τῶν Χριστουγέννων ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «*Τοῦτο ἑορτάζομεν σήμερον· Ἐπιδημίαν Θεοῦ πρός ἀνθρώπους, ἵνα πρός Θεόν ἐνδημήσωμεν ἢ ἐπανεέλθωμεν*» (Ε.Π.Ε. 5,40). Μετάφρασις: Αὐτό γιορτάζουμε μέ τά Χριστούγεννα: Τήν ἐπιδημία τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους, προκειμένου νά ἐπανεέλθουμε ἑμεῖς στό Θεό, νά ἐνδημήσουμε στόν Οὐρανό.

- Ἄλλο **γιορτή πνευματική** καί ἄλλο **πανηγύρι θρησκευτικό**.

- Στή γιορτή μετέχει κι ὁ Χριστός. Πορεύτηκε δωδεκαετής στό Ναό τῶν Ἱεροσολύμων «κατά τό **ἔθος** τῆς ἑορτῆς» (Λουκ. β' 42).

- Τό πανηγύρι ὁμως τοῦ Ναοῦ τό κατηγιάζει. Στή γιορτή τοῦ Πάσχα ἀνέβηκε στά Ἱεροσόλυμα, για νά κατεβάση, καί μάλιστα μέ ἱερή ὀργή, τά σύμβολα τοῦ πα-

ἄν ἀληθινά εἶχαν πιστεύσει, ἦταν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον: «Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες». Ἀποδείχτηκε, ὅτι δέν εἶχαν βαφτιστῆ στό χριστιανικό βάπτισμα. Ὅταν βαφτίστηκαν καί ἔθεσε ὁ Παῦλος τά χέρια του στό κεφάλι τους, «ἦλθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάουν τε γλώσσας καί προεφήτευον» (Πράξ. ιθ' 6).

Συνήθως θαμπώνονται οἱ ἀνθρώποι ἀπό χαρίσματα **ἐντυπωσιακά**, ὅπως ἡ γλωσ-

σολαλία, ἡ θαυματουργία, τό προορατικό. Ἄλλ' ἡ λειτουργία αὐτῶν τῶν χαρισμάτων ὀφείλεται μόνο στό Θεό. Δέν ἀπαιτοῦν ἀπ' τό χαρισματοῦχο ξεχωριστό κόπο!

Οἱ **διακονίες** ὁμως, τό νά κάμπτῃς τόν ἐγωισμό καί νά ὑπηρετῇς τοὺς ἀδελφούς σου στίς ποικίλες ἀνάγκες, μέ τίς πιό κοπιώδεις καί ἐξωτερικά εὐτελεῖς ὑπηρεσίες, αὐτές ἀπαιτοῦν προσωπική μετοχή τοῦ ἀνθρώπου **π. Δ. Α.**

νηγυριού. Πήρε φραγγέλλιο και φώναξε: «Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν. Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου» (Ἰωάν. β' 13-17).

Πῶς θὰ ἐνεργοῦσε στὰ πανηγύρια ὀρθοδόξων Ναῶν, ὅπου ἡ ἐπιτυχία μετριεῖται μὲ δυὸ κριτήρια: Μὲ τὰ ἐντυπωσιακὰ «ἐφέ» καὶ μὲ τίς **εἰσπράξεις**;

Πῶς θὰ ἐνεργοῦσε στή μετατροπὴ τοῦ **Πάσχα** σὲ κοσμικὴ «φιέστα»; Τὸ Πάσχα εἶναι «*ἐορτὴ ἐορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων*». Δέν τιμᾶται ὁμως ὡς ἀγαλλίασις γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ θανάτου καὶ τὸ θρίαμβο τῆς ζωῆς. Προσβάλλεται βάνανυσα μὲ τὸν δῆθεν πανηγυρικὸ τόνο τῆς πασχαλινῆς «λαμπαδούρας»!

● Ἄλλο **κοσμικὸ πανηγύρι** καὶ ἄλλο **πνευματικὴ πανήγυρις**.

□ Γιὰ τὸ πρῶτο ἔχουμε **οἰκονομικὸ «ἀλισβερίσι»!** Πόσα ἔξοδα κάνουν οἱ ναοὶ γιὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ πανηγυριοῦ; Πόσα χρήματα εἰσπράττονται ἀπὸ κεριὰ, λαμπάδες, προσκυνήματα, χαρτάκια μνημονεύσεων κ.ἄ.; Πόσα σπαταλῶνται γιὰ τὴν παρουσία δεσποτάδων καὶ ψαλατάδων; Πόσος «τζίρος» γίνεται ἀπ' τὰ στημένα μικρομάγαζα, πού προσδίδουν «*γραφικότητα*» στήν ἐμποροπανήγυρι; Πόσα ξοδεύονται γιὰ μακρινὰ ταξίδια, προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν θρησκευτικὸ πανηγύρι σὲ τόπους μὲ θαυματουργές εἰκόνες; Πόσο στοιχίζουν τὰ πλούσια τραπέζια, πού παραθέτουν μετὰ ἀπὸ πανηγύρι ναοῦ ἢ ἀπὸ μεγαλοπρεπὴ χειροτονία;

□ Στὴν πνευματικὴ ὁμως πανήγυρι ἔχουμε **ἄλλο πλοῦτο**. Πλοῦτο θεολογίας, πλοῦτο πνευματικῆς χαρᾶς, πλοῦτο χάριτος καὶ εὐλογίας. Οἱ πιστοὶ ἀπολαμβάνουν «τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου» καὶ ἀντιπροσφέρουν τὴν πίστιν τους καὶ τὴν ἀγάπην τους. Σοῦ προσφέρουμε, Χριστέ, «*ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν*» (δοξαστικὸ Χριστουγέννων).

● Ἄλλο **πανηγύρια τῆς γῆς** καὶ ἄλλο **πανηγύρια τοῦ οὐρανοῦ**.

□ Στὰ πρῶτα ἐπικρατοῦν οἱ **ἐπιδείξεις** καὶ φαντάζει ἡ «φιγούρα». Χτυπᾶνε καμπάνες πανηγυρικά σ' ἕνα κόσμο, πού πονάει ψυχικὰ καὶ πεινάει πνευματικὰ, γιὰτὶ ὄχι καὶ ὕλικα!

□ Στὰ ἄλλα πανηγύρια, τὰ οὐράνια, χτυπᾶνε καμπάνες **ἀγγελικῆς χαρᾶς**. Τραγουδαὶ γλυκὰ ἀγγελικὴ χορωδία. Χορεύουν πανηγυρικά ἀγγελικὲς δυνάμεις. Μὲ δυὸ παραβολές ὁ Χριστὸς ἐπισημαίνει τὴν ἀγγελικὴ πανήγυρι.

● «**Συγκαλεῖ**» ὁ **τσοπάνος** φίλους καὶ γείτονες, λέγοντας: «Συγχάροτέ μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός». Ὁ Θεός, ὁ τσοπάνος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, συγκαλεῖ τὰ οὐράνια παιδιά του, τοὺς ἀγγέλους: «*Στῆστε μαζί μου χαρᾶς τραγούδι. Βρέθηκε ἕνα ἀκόμα χαμένο μου πρόβατο. Ἐνας ἄνθρωπος τούτῃ τὴν ὥρα μετανοεῖ στὴ γῆ καὶ κλαίει γιὰ τ' ἁμαρτήματά του*». «Χαρά ἐστὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε' 6-7).

● «**Συγκαλεῖ**» ἡ **γυναίκα**, πού βρῆκε τὴ χαμένη δραχμὴ, «τάς φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα: Συγχάροτέ μοι ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα». Ὁ Θεός συγκαλεῖ τοὺς ἀγγέλους: «*Τραγουδῆστε γιὰ τὴ μεγάλη χαρά. Βρῆκα τὸ παιδί μου, πού ἀξίζει ὅσο δέν ἀξίζει ὅλος ὁ κόσμος*». «Χαρά γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε' 9-10).

● Ἀληθινὸ πανηγύρι ἡ **μετάνοια** καὶ ἡ **ἐξομολόγησις** ἐνός ἁμαρτωλοῦ.

Πότε οἱ καμπάνες τῶν ναῶν μας θὰ συντονιστοῦν μὲ τίς καμπάνες τῶν ἀγγέλων τοῦ οὐρανοῦ; Ὅταν καταργηθοῦν τὰ πανηγύρια καὶ οἱ ποιμένες ἀναζητήσουν τὰ χαμένα πρόβατα!

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐνσωματωμένοι

Α' Κορ. ιβ' 18-24

Θαυμαστός ὁ Θεός στό σῶμα (στ. 18-19)

Ἔναι θαυμαστή ἡ δημιουργία ὑπό τοῦ Θεοῦ. Ἐχει τή σφραγιδα τῆς σοφίας καί τῆς ὁμορφιάς. Ἀλλ' ἐκεῖ, πού μένει κανείς κατὰ πληκτος γιά τή σοφία καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ τόσο κοινός του κόσμος, ἡ δική του ὑπαρξίς. Καί μόνο τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τά μέλη καί οἱ αἰσθήσεις συνεργάζονται ἀρμονικά καί συμπαράγουν ἀριστουργήματα, ἀρκεῖ νά δοξολογήσῃ τό Θεό. Βεβαίως τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργοποιεῖται σέ ὑπέροχες λειτουργίες χάρις στό πνεῦμα, πού μόνο στόν ἀνθρώπο ἔχει χαρίσει ὁ Θεός.

Ἀλλ' ὁ Παῦλος, ἐν προκειμένῳ, ἐξετάζει τό σῶμα ὡς ὑπόδειγμα ἐνότιας καί συνεργασίας. Κανένα μέλος τοῦ σώματος δέν παραπονιέται στό Θεό, γιατί τό κατασκεύασε ἔτσι ἡ γιά τοῦ ἔδωσε αὐτό τό ρόλο. Φαντασθῆτε τό πόδι νά διαμαρτύρεται λέγοντας:

—Γιατί ἐγώ νά σκῶνω ὄλο τό βάρος τοῦ σώματος; Γιατί ἐγώ νά κουράζωμαι πίο πολύ; Γιατί νά σέρνωμαι στή λάσπη καί στό χῶμα; Ἀρκετά πλέον. Καιρός νά γίνω μάτι!

Κάθε μέλος τοῦ σώματος λειτουργεῖ, ὅπως τό κατασκεύασε ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ. «Νυνί δέ ὁ Θεός ἔθετο τά μέλη ἐν ἑκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. Εἰ δέ ἦν τά πάντα ἐν μέλος, πού τό σῶμα; Νυν δέ πολλὰ μέν μέλη, ἐν δέ σῶμα» (στ.18-20). Στήν ἀπλοελληνική: «Ἀλλά τώρα ὁ Θεός ἔθεσε στό σῶμα καθένα ἀπό τά μέλη ὅπως αὐτός θέλησε. Ἄν δέ ὅλα ἦσαν ἕνα μέλος, τό ἴδιο μέλος, πού θά ἦταν τό σῶμα; Ἀλλά τώρα υπάρχουν πολλά μέν μέλη, ἕνα ὅμως σῶμα».

• Ὁ Θεός ἐπλάσε ὄλο τό σῶμα καί ὁ Θεός μέ τήν πανσοφία Του τοποθέτησε κάθε μέλος στή θέσι του. Ἄρα ὅλα ἔγιναν τέλεια. Τό ἴδιο καί στήν Ἐκκλησία. Γιά τό σῶμα τῆς ὄχι ἀπλῶς θέ-

λησε ὁ Θεός, ἀλλά σαρκώθηκε καί σταυρώθηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἄρα σ' ὅποια θέσι κι ἂν μᾶς ἔχη τοποθετήσει, εἶναι τιμὴ μας. Ὅποιο διακόνημα κι ἂν μᾶς ἔχη ἀναθέσει, εἶναι ἀξία ἀτίμητη. «Νυνί δέ ὁ Θεός ἔθετο τά μέλη ἐν ἑκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν» (στ.18).

• Ὅσα θέλει ὁ Θεός εἶναι γιά τό συμφέρον μας. Ὑποταγῆ στό θέλημά Του σημαίνει ἀγάπη καί δόξα. Ἄν ἀγαπᾶμε Αὐτόν πού μᾶς ἀγάπησε, ὑποτασσόμεθα στό θέλημά Του, πού εἶναι βέβαιο, ὅτι θ' ἀποτελῆ τήν αἰώνια δόξα μας.

Ὁ Χριστός ἔγινε ἀνθρώπος καί σταυρώθηκε, διότι ὑπάκουσε στό θέλημα τοῦ Πατρός. Καί εἶπε: «Οὐ ζητῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ἰωάν. ε' 30). Ὁ Παῦλος ἔγινε ἀπόστολος, διότι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ προδιέγραψε τό ρόλο. «Ἀπόστολος διὰ θελήματος Θεοῦ» (Β' Κορ. α' 1).

Διακονία τῶν μελῶν (στ. 20)

Ὅλα τά χαρίσματα δίνονται γιά διακονία καί σταυρό. Ἀπλῶς ἄς σκεπτόμαστε, ὅτι ὁ ἀριστοτέχνης Θεός τοποθετεῖ τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του σοφά καί ἀρμονικά. «Νυνί δέ ὁ Θεός ἔθετο τά μέλη ἐν ἑκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν» (στ.18).

• Ἄν ὁ Θεός ἱκανοποιούσε τίς προτιμήσεις τῶν ἀνθρώπων, δέν θά εἶχαμε τό κοινωνικό σύνολο. Ἄν στήν Ἐκκλησία π.χ. εἶχαν ὄλοι τό χάρισμα τῆς ἱερωσύνης, δέν θά ὑπῆρχαν πρόβατα καί ποιμένες, ἀλλ' ὄλοι θά ἦσαν ποιμένες, αὐτοπομαινόμενοι καί αὐτοθαυμαζόμενοι. Ἄν ὄλοι εἶχαν τό χάρισμα τῆς μοναχικῆς ζωῆς, δέν θά ὑπῆρχαν οἰκογένειες, ἐξ ἴσου εὐλογημένες, ὅπως καί τά μοναστήρια.

Ἡ ὁμορφία τοῦ σώματος ἔγκειται στήν ποικιλία τῶν μελῶν, τῶν αἰσθήσεων, τῶν ὀργά-

νων. Συνίσταται στήν «ένότητα ἐν τῇ ποικιλίᾳ». Τό ἴδιο συμβαίνει καί στήν Ἐκκλησία. «Εἰ δέ ἦν τά πάντα ἐν μέλος, πού τό σῶμα; Νῦν δέ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δέ σῶμα» (στ.18-20).

Ἡ διαφορά ἐπιφέρει τήν ἐνότητα. Καί στήν κοινωνία ἡ διαφορά τῶν ἐπαγγελμάτων καί τῶν λειτουργιῶν γεννᾷ τή συνεργασία, τή ἀμοιβαία ἀναγκαιότητα, τή συνύπαρξι. Πολύ περισσότερο στήν Ἐκκλησία, ὅπου ἡ ποικιλία τῶν χαρισμάτων συνεργεῖ στό ἔργο τῆς ἀγάπης.

● Ἡ ἰσοτιμία κατά τοῦτο εἶναι θαυμαστή, ὅτι δέν εἶναι ὁδοστρωτήρας ἢ καλοποιοίσεις, ἀλλ' ἐνότητα διαφόρων προσώπων μέ ιδιαίτερα καθένα χαρακτηριστικά.

Ἄλληλοβοήθεια (στ. 21-22)

Ἡ ἰσοτιμία τῶν μελῶν δέν ἔγκειται μόνο στόν τρόπο τῆς ὑπάρξεώς τους, ἀφοῦ δημιουργήθηκαν ὅλα καί τοποθετήθηκαν ἀπό τόν ἴδιο τό Θεό. Ἐγκειται καί στήν ἀνάγκη συνεργασίας καί ἀλληλοβοηθείας. "Ὅλοι ἔχουμε ὅλους ἀνάγκη. Τό μάτι ἔχει ἀνάγκη τό χέρι, ἀλλά καί τό χέρι ἔχει ἀνάγκη τό μάτι. Ἔτσι καί μέσα στήν Ἐκκλησία. Κανένας, ὅσο ὑψηλά κι ἂν στέκν, δέν μπορεῖ νά ἐκστομίση τόν ἐγωιστικό λόγο:

–Κανέναν δέν ἔχω ἀνάγκη!

Αὐτή τήν ἀλήθεια γιά ἀλληλοεξάρτησι καί ἀλληλοὑποστήριξι τονίζει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «Οὐ δύναται δέ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ: Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω. Ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ: Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλά πολλῶ μᾶλλον τά δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστι» (στ. 21-22). Στήν ἀπλοελληνική: «Καί δέν μπορεῖ τό μάτι νά πῆ στό χέρι, "Δέν σέ χρειάζομαι". Ἡ ἐπίσης τό κεφάλι στά πόδια: "Δέν σάς χρειάζομαι". Ἀντίθετα, τά μέλη τοῦ σώματος, πού φαίνονται κατώτερα, εἶναι ἀναγκαῖα πολύ περισσότερο».

Τά δύο ἄκρα:

● Τό ἕνα: Ὁ ὀφθαλμός ὑποτιμᾷ τό χέρι, τό πόδι καί σημεῖα τοῦ σώματος, πού θεωροῦνται εὐτελεῖ.

"Ὅσοι εἶναι σάν τούς ὀφθαλμούς σέ περίοπτη θέσι μέσα στήν Ἐκκλησία ὑποτιμοῦν πολλές φορές τούς ἀσημους χριστιανούς. Δέν τούς ὑπολογίζουν, δέν τούς καλοῦν σέ συσκέψεις, δέν τούς σέβονται, δέν τούς διακονοῦν. Λέγει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Τί τριχῶν εὐτελέστερον ἐν τῷ σώματι; Ἀλλά τὰς εὐτελεῖς ταύτας ἂν ἀνέλῃς

ἀπό τῶν ὀφρύων καί τῶν βλεφάρων, ὅλην ἠφάνισας τῆς ὄψεως τήν ὥραν, καί ὀφθαλμός οὐκέτι ὁμοίως φανεῖται καλός» (Ε.Π.Ε. 18α,290). Μετάφρασις: Τί εἶναι εὐτελέστερο στό σῶμα ἀπό τίς τρίχες; Ἄν ὅμως ἀφαιρέσης αὐτές τίς εὐτελεῖς ἀπό τά φρύδια καί τά βλεφάρια, θ' ἀφανίσῃς ὅλη τήν ὁμορφιά τοῦ προσώπου καί τό μάτι δέν θά φαίνεται καθόλου ὠραῖο, ὅπως πρῖν.

● Τό ἄλλο ἄκρο: Τά χέρια καί τά πόδια ὑποτιμοῦν τά μάτια. Δέν τρέχουν ὅπου ἐκεῖνα ὑποδεικνύουν.

Ἔτσι καί στήν Ἐκκλησία. Ἴσοτιμία δέν σημαίνει νά σκωθοῦν τά πόδια νά χτυπήσουν τό κεφάλι! Ἴσοτιμία δέν σημαίνει ἀμφισβήτησι τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ πρεσβυτέρου ἢ τοῦ κήρυκος ἢ τοῦ ὑπευθύνου. Ἡ ἰσοτιμία συνυπάρχει μέ τό σεβασμό στήν ἱεράρχησι τῶν διακονημάτων καί μέ τήν ὑπακοή στους «ἡγουμένους» (Ἐβρ. 1γ' 17), σ' ὅσους ὁ Θεός «ἔθεσεν ἐπισκόπους (καί πρεσβυτέρους) ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἧν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. κ' 28).

«Τά δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστι» (στ. 21-22). "Ὅλα εἶναι ὠραῖα, ὅταν συνυπάρχουν καί ἀλληλοδιακονοῦνται.

● Τά δικά μας μάτια, ἡ δική μας κοσμική ἀντίληψις, διαβαθμίζει τούς χριστιανούς σέ ἐπισήμους καί ἀσήμους, σέ σπουδαίους καί μικρούς, σέ ἀνωτέρους καί κατωτέρους. Κάποτε τά «δοκοῦντα», τά νομιζόμενα, εὐτελεῖ μέλη, ἔχουν στά μάτια τοῦ Θεοῦ μεγαλύτερη ἀξία, λόγω ὅχι τῆς θέσεώς τους, ἀλλά τῆς ἀρετῆς τους.

● Αὐτό τό βλέπουμε καί στό ἀνθρώπινο σῶμα. «Πολλῶ μᾶλλον τά δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστι» (στ. 22).

Δέν ἐπιτρέπεται ἀπολυτοποίησησι χαρισμάτων, καί μάλιστα σέ επίπεδο σωτηρίας, τό νά ἰσχυριζώμαστε, δηλαδή: «Αὐτοί εἶναι ἀνώτεροι, διότι βρῖσκονται στό χορό τῶν παρθένων», ἢ, «Αὐτοί θά λάμπουν στόν παράδεισο περισσότερο, διότι ἀνήκουν στήν τάδε τάξι!»

Καμμία τάξις καί θέσις, αὐτή καθ' ἑαυτήν, δέν μᾶς ἐξασφαλίζει θέσι στόν παράδεισο. "Ὅλες οἱ τάξεις τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας κρύβουν ἐναρέτους καί ἀγίους. Ἀλλά καί σέ ὅλες ὑπάρχουν οἱ πλεονέκτες καί υπερήφανοι.

Τή διαβάθμισι στήν ἀξίωσύνη ἢ τήν ἀπαξίωσι, στήν οὐράνια δόξα ἢ στήν ἀγιοποίησι, τήν καθορίζει ὄχι τό χάρισμα, ἀλλ' ἡ ἀρετή.

• Στήν ἀρετή, στόν πνευματικό ἀγώνα ὄντως ὑπάρχουν βαθμίδες.

• Ἀκόμα καί σέ μία ἀρετή, ὅπως π.χ. στήν ἐλεημοσύνη, ὑπάρχουν βαθμίδες. Ἀνάλογα μέ τήν καλλιέργεια τῶν χαρισμάτων. Διαχειριστές τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ εἴμαστε. «Ἐκαστος, καθώς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοῦς αὐτό διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ» (Α΄ Πέτρ. δ΄ 10).

Συγκερασμός (στ. 23-24)

Ὁ σεβασμός καί ἡ συνεργασία συντείνουν στήν ἁρμονία. Τό ἴδιο ἀνησυχεῖ ὁ ἄνθρωπος καί ὅταν ὁ καρκίνος πλήξη τά ὀστά καί ὅταν πλήξη τό αἶμα καί ὅταν πλήξη τά ὄργανα τῆς κεφαλῆς.

Στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας συλλειτουργεῖται τό μυστήριο τῆς σωτηρίας. Καθένας ἔχει τό ρόλο του. Πολλές φορές πρόσωπα, πού νομίζουμε, ὅτι δέν ἔχουν σπουδαία θέσι, τά περιφρονούμε. Καί μπορεῖ νά ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία.

Διακρίνοντας ὁ ἀπόστολος Παῦλος τό δικό μας ὑποκειμενισμό καί τή δική μας προσωποληψία, μέ τή δίκαιη καί ἀμερόληπη κρίσι τοῦ Θεοῦ, λέγει: *«Καί ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμῆν περισσοτέραν περιτιθεμεν, καί τά ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, τά δέ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ' ὁ Θεός συνεκέρασε τό σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δούς τιμῆν»* (στ. 23-24). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Κι ἐκεῖνα τά μέλη τοῦ σώματος, γιά τά ὁποῖα ἔχουμε λιγώτερη ὑπόληψι, τά περιποιούμεστε περισσότερο. Καί τά μὴ παρουσιάσιμα μέλη μας καλύπτονται μέ περισσότερη φροντίδα γιά εὐπρέπεια, ἐνῶ τά παρουσιάσιμα μέλη μας δέν ἔχουν ἀνάγκη. Ὁ Θεός βέβαια κατασκεύασε τό σῶμα μέ ἁρμονική σύνθεσι τῶν μελῶν, δίνοντας στό μέλος, πού ὑστερεῖ, περισσότερη τιμή»*.

• Δέν ὑπάρχουν ἄτιμα μέλη στό σῶμα. Ὑπάρχει ἄτιμη χρῆσις τῶν μελῶν.

Τρεῖς κατηγορίες διακρίνει ὁ Παῦλος, σύμφωνα μέ τή γνώμη τῶν ἀνθρώπων:

Τά εὐσχήμονα, τά εὐπαρουσίαστα, ὅπως εἶναι τά μάτια. Δέν τά κρύβουμε.

Τά ἀτιμότερα, ὅπως εἶναι ἡ κοιλιά, οἱ μπροῖ κ.ἄ.. Δέν τά ἐκθέτουμε.

Τά ἀσχήμονα, ὅπως εἶναι τά γεννητικά μόρια. Ντρεπόμαστε νά μιλήσουμε γι' αὐτά, κι ὅμως *«τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει»* (στ. 23).

• Τό ἔργο, πού τελοῦν τά θεωρούμενα *«ἀσχήμονα»*, εἶναι τό σπουδαιότερο, ἀφοῦ ἡ σωστή λειτουργία τους κάνει τόν ἄνθρωπο συνδημιουργό τοῦ Θεοῦ, τόν καθιστᾷ πατέρα ἢ μητέρα παιδιῶν.

• Ἀπλοὶ χριστιανοί εἶναι περισσότερο ἀναγκαῖοι ἀπό ὄσους *«δοκοῦμεν»*, νομίζουμε ὡς σπουδαίους! Πόσοι κρυμμένοι στήν ταπείνωσι καί τήν ἀφάνεια χριστιανοί, γίνονται ὄργανα γιά τήν ἐν Χριστῷ γέννησι πολλῶν χριστιανῶν! Λέγει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: *«Ὅταν μέν ἀσθενῆ λέγῃ καί ἄτιμα, "τά δοκοῦντα", λέγει ὅταν δέ ἀναγκαῖα, οὐκέτι προστίθῃσι, τὰ δοκοῦντα, ἀλλ' αὐτός ἀποφαίνεται λέγων, ὅτι ἀναγκαῖά ἐστι καί μάλα εἰκότως. Καί γάρ πρὸς παιδοποιῖαν καί τήν τοῦ γένους ἡμῶν διαδοχήν χρήσιμα»* (Ε. Π. Ε. 18α,308). Μετάφρασις: *«Ὅταν μέν μιλά γιά ἀσθενῆ καί ἄσχημα, ἐννοεῖ αὐτά, «πού τά θεωροῦμε» τέτοια. Ὅταν ὅμως λέγῃ, ἀναγκαῖα, δέν προσθέτει, ὅτι τά θεωροῦμε, ἀλλ' ὁ ἴδιος μιλάει μέ βεβαιότητα καί λέγει, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα. Καί πολύ φυσικό. Διότι εἶναι χρήσιμα γιά τό θαῦμα τῆς τεκνογονίας καί τῆς διαδοχῆς τοῦ ἀνθρώπινου γένους»*.

Ἐδῶ ἔχουμε μία ἀκόμα Πατερική μαρτυρία, ὅτι τά γεννητικά ὄργανα δέν δόθηκαν γιά τή σαρκική ἡδονή, ἀλλά γιά τήν παιδοποιῖα. Ἡ σαρκική ἡδονή εἶναι τό μέσο γιά τό μεγάλο σκοπό. Βεβαίως ὁ σκοπός τῆς παιδοποιῆς ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ὁ Θεός θέλῃ. Ὅταν δέν θέλῃ, αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι τό ἀνδρόγυνο εἶναι ὑποχρεωμένο σέ ἀναγκαστική παρθενία.

• Ἡ σημασία τῶν λόγων τοῦ ἀποστόλου Παύλου: *«Καί τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, τὰ δέ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ' ὁ Θεός συνεκέρασε τό σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δούς τιμῆν»* (στ. 23-24), εἶναι μία: Κανένας δέν περιφρονεῖται στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι γίνονται δεκτοί, μέ τήν πίστι καί τή μετάνοια.

Ἄνθρωποι δέ, πού τούς θεωρούσαμε χαμένους, μπορεῖ νά τιμηθοῦν περισσότερο ἀπό τό Θεό. Ὅχι βέβαια γιά τό χάρισμα, ἀλλά γιά τήν ἔμπρακτι μετάνοια, τήν ἀγιότητα τοῦ βίου καί τή διακονική προσφορά.

Δ. Γ. Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Νά εισπράξουμε τή σωτηρία!

Ἔχουμε καιρό; Ἄγνωστο πόσον! Πάντως καί λίγα χρόνια, καί λίγες μέρες, καί λίγες ὥρες ἂν μένουν ἀκόμα γιά νά χτυπή ἡ καρδιά μας τούς χτύπους τῆς ζωῆς, προλαβαίνουμε νά συντονιστοῦμε μέ τή σταυρωμένη Ἀγάπη!

Δέν χρειάζεται ἄλλη προσφορά γιά μᾶς. Ἄρκει ἡ μία τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. «Μιά προσφορά τετελείωκεν εἰς τό διηνεκές τούς ἀγιαζομένους» (Ἐβρ. ι' 14). Δηλαδή: «Μέ τή μιά προσφορά Του καθάρισε καί ἔκανε τέλειους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μιά γιά πάντα ὄσους προσφεύγουν σ' Αὐτόν γιά ν' ἀγιαστοῦν μέ τή χάρι καί τή δύναμι τῆς θυσίας Του».

• Στήν τράπεζα τοῦ Αἵματος, πού λέγεται Ἐκκλησία, εἶναι κατατεθειμένο τό μερίδιο τῆς χάριτος καί γιά τή δική μας σωτηρία, ὅπως καί τό εἰσιτήριο τό δικό μας γιά τό αἰώνιο ταξίδι. Τί μᾶς ἐμποδίζει; Ἡ φαύλη συνήθεια; Ἐπί τέλους,

θά τήν ἀφήσουμε νά μᾶς σύρη στήν αἰώνια ἀπώλεια;

Ἄς σπεύσουμε νά μετανοήσουμε! Νά ὁμολογήσουμε, ὅτι τά προστάγματα τῆς καινῆς διδαχῆς τά παραβήκαμε.

• Δικαιολογία δέν ἔχουμε. Ἡ εὐκαιρία μπροστά μας. Ὁ ἀπόκληρος τοῦ οὐρανοῦ ξαναγίνεται κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

• Ὁ τύπος ἐγινε πραγματικότητα. Ἡ λειτουργία τῆς σωτηρίας μας τελέστηκε. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἀφήκε τὰς ἀμαρτίας, ὅτε τήν διαθήκην ἔδωκε· τήν δέ διαθήκην διά τῆς θυσίας ἔδωκεν. Εἰ τοίνυν ἀφήκε τὰς ἀμαρτίας διά τῆς μιᾶς θυσίας, οὐκέτι χρεία δευτέρας» (Ε.Π.Ε. 25,54). Μετά φρασις: Συγχώρεσε τίς ἀμαρτίες, ὅταν ὑπέγραψε τή διαθήκη. Καί τή διαθήκη τήν ἔδωσε, ὅταν θυσιάστηκε. Ἀφοῦ, λοιπόν, συγχώρεσε τίς ἀμαρτίες μέ τήν προσφορά τῆς μιᾶς θυσίας, δέν χρειάζεται πλέον δεύτερη.

• Καιρός νά παραγραφοῦν τά χρέη μας. Τό ὑπόσχεται γιά μιά ἀκόμα φορά ὁ Θεός. «Καί τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καί τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μή μνησθῶ ἔτι» (Ἐβρ. ι' 17).

— *Στή μνήμη Σου, Κύριε, δέν θέλουμε νά μείνουν οἱ ἀνομίες μας. Ζητᾶμε νά εἴμαστε στή μνήμη Σου ὡς πιστοί δοῦλοι. Νά μείνουν στή μνήμη Σου ὁ ἀναστεναγμός μας καί τά δάκρυά μας. Καί κάτι ἀκόμα: Ἡ ὁμολογία μας. Σέ πιστεύουμε. «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου»!*

Παιδεία-παιδιά-δάσκαλοι!

Ἔαλό εἶναι νά παίρνουν καλύτερο μισθό οἱ δάσκαλοι, σέ συνάρτησι πάντοτε καί μέ τίς ἄλλες κοινωνικές τάξεις. Καλύτερο ὅμως εἶναι, ὑπέρ τά χρήματα, νά σκέπτονται τά παιδιά!

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολᾶρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Δικαίωμα κάθε εργαζομένου είναι καί η **ἀπεργία**. Ἄλλά κάθε **δικαίωμα** ἔχει καί ἀντίστοιχο **καθήκον**. Οἱ νεόελληνες μέ πάθος διεκδικοῦμε ὑλικά μας δικαιώματα. Μέ νωθρότητα ὁμως ἐπιτελοῦμε ἱερά μας καθήκοντα.

• Καλό εἶναι ν' αὐξηθῆ τό ποσοστό τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ γιά τήν **Παιδεία**, ἀλλ' ἄν αὐτό δέν γίνεται, δέν κλείνουμε τά σχολεῖα γιά δύο μήνες!

• Καλό εἶναι νά δοθῆ λύσις σέ θέματα παιδείας καί ἐκπαιδευτικῶν. Ἄλλά λύσις στά προβλήματα τῶν παιδιῶν ποιός θά δώσῃ; Ἀκόμα καί γιά τά **μαθησιακά** προβλήματα τῶν παιδιῶν ἡ λύσις δέν δίνεται ἀπ' τήν ἐπίσημη Παιδεία. Ἀναζητεῖται στήν... **Παραπαιδεία!**

Τόσο τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, ὅσο καί οἱ ἀγωνιζόμενοι γιά τή μισθολογική τους βελτίωσι ἐκπαιδευτικοί, σκέφτονται καθόλου τήν εὐθύνη τους γιά τήν ὀργώδη αὐξησι τῆς Παραπαιδείας στόν τόπο μας;

Ἄν ὑποθέσουμε, ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοί παρουν διπλάσιο μισθό ἀπ' τό σημερινό, θά κλείσουν ἄραγε τά **φροντιστήρια**; Θά σταματήσουν οἱ μαθητές τά «**ιδιαιτέρα**»;

Θά παύσῃ ἡ ἔκδοσις καί ἡ κυκλοφορία «**Λυσαρίων**» γιά ὅλα τά μαθήματα;

• Νά μήν εἶναι χαμηλόμισθοι οἱ δάσκαλοι. Ἐν τάξει! Ἄλλ' ἐκτός τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ὑπάρχουν κι ἄλλα, ὅπως:

• Ἡ **καταλληλότητα** τῶν διδασκόντων.

• Ὁ **ἔλεγχος** τῶν διδασκόντων.

• Τό **ἦθος** τῶν διδασκόντων.

Πάντως δέν εἶναι ὅτι καλύτερο, νά βλέπῃς δασκάλους στούς **δρόμους**. Νά παρακολουθῆς καταστροφές σχολικῶν κτηρίων ἀπό **καταληψίες** μαθητές. Νά συχνάξουν, λόγω ἀπαιδείας, οἱ μαθητές στά «**μπαράκια**» καί στίς «**καφετέριες**».

Τά λεφτά, ὅσα κι ἄν δοθοῦν, δέν λύνουν τά συσσωρευμένα προβλήματα στό χώρο τῆς Παιδείας. Χρειάζεται ἡ «**παιδεία Κυρίου**», μέ τή διπλή της ἔννοια.

Ἵργανωμένη ἀλητεία!

Μπορεῖ νά παρέμειναν δύο περίπου μήνες κλειστά τά σχολεῖα, ἰδίως τά δημοτικά, λόγω τῆς ἀπεργίας τῶν δασκάλων, τά σχολεῖα ὁμως τοῦ **ἀλλετισμοῦ** λειτούργησαν κανονικά. Ἡ προσέ-

Χρυσοστομικό «**ρῆμα**»

Ν' ἀρπάξουμε, ναι, ἀλλά τόν οὐρανό!

«**Συγκληρονόμοι ἐγενόμεθα καί ἀδελφοί λεγόμεθα. Τί ἡμεῖς ἐάντους κάτω κατάγομεν, αὐτοῦ ἡμᾶς ἄνω πρὸς ἐάντόν ἔλκοντος; Μέχρι πότε πενιχροί; Μέχρι πότε πτωχοί; Οὐρανός πρόσκειται, καί ἡμεῖς περὶ τήν γῆν στρεφόμεθα; Οὐρανοῦ βασιλεία, καί ἡμεῖς τήν ἐνθάδε πενίαν αἰρούμεθα; Ζωή ἀθάνατος, καί ἡμεῖς περὶ ξύλα καί λίθους καί ἀγρούς δαπανώμεθα; Γενοῦ πλούσιος, τοῦτο κἀγὼ βούλομαι. Πλεονέκτησον καί ἄρπασον. Ἐνταῦθα οὐκ ἔστι μέμψις. Ἐνταῦθα τό μή πλεονεκτῆσαι ἔγκλημα. Ἐνταῦθα τό μή ἀρπάσαι κατηγορία» (Ε.Π.Ε. 23,666).**

Μετὰ φρασις:

Ἔχουμε γίνεῖ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς ὀνομάζει ἀδελφούς. Γιατί παρασυρόμαστε πρὸς τά κάτω, ἐνῶ Ἐκεῖνος μᾶς ἔλκει πρὸς τά πάνω, πρὸς τόν ἐαυτό Του; Μέχρι πότε θά εἴμαστε τιποτένιοι; Μέχρι πότε φουκαράδες; Μπροστά μας ὁ οὐρανός, κι ἐμεῖς παραμένουμε κολλημένοι στή γῆ; Μπροστά μας ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κι ἐμεῖς προτιμᾶμε τήν ἐδῶ ἐξαθλίωσι; Μπροστά μας ἡ ζωή ἡ ἀθάνατη, κι ἐμεῖς καταγινόμαστε μέ ξύλα καί πέτρες καί χωράφια; Θεός νά γίνῃς πλούσιος; Αὐτό θέλω κι ἐγώ. Γίνε πλούσιος στή βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἄρπαξέ την. Ἐδῶ ἐπιτρέπεται ἡ πλεονεξία. Ἐδῶ τό νά μήν εἶναι κανεῖς πλεονέκτης, τό νά μήν ἐπιθυμῆ περισσότερα πνευματικά ἀγαθά, αὐτό εἶναι κακό. Ἐδῶ τό νά μήν ἀρπάξῃ κανεῖς τόν οὐρανό, αὐτό εἶναι ἀξιόμημπο.

λευσις ἀθρόα. Πρόκειται γιά τά γήπεδα τοῦ ποδοσφαίρου. Θᾶπρεπε νᾶναι γυμναστήρια **ἀθλητισμοῦ**. Χωρίς ὅμως τό θ, ὁ ἀθλητισμός καταντᾶ ἀλητισμός!

● Μέ ἀφορμή τά ἐπεισόδια, πού σημειώθηκαν πρίν ἀπ' τόν ἀγῶνα Παναθηναϊκοῦ-ΑΕΚ στίς 23 Ὀκτ. σέ ἄρθρο ἀθλητικοῦ συντάκτη, μέ τίτλο: «*Πετάξετε τους έξω!*», σημειώνονται καί τά ἐξῆς:

«*Ἡ ὀργανωμένη ἀλγεία ἔχει πλέον -μέ τήν ἀνοχή καί τίς εὐλογίες τῶν ΠΑΕ- ἐγκαθιδρύσει τό δικό της καθεστῶς στά γήπεδα. Ἀπ' τή στιγμή πού θά ἀρχίσει τό παιχνίδι, οἱ ὀργανωμένοι ἐκστομίζου ρυθμικά συνθήματα, πού ἀναφέρονται ὅλα σέ περιεχόμενο σεξουαλικό!...*

Στόχος σχεδόν πάντοτε, οἱ μητέρες ἐκείνων πού ἀποτελοῦν στόχο τῆς ὀργανωμένης ἐξέδρας. Πῶς στή χώρα μας ἐπιτρέπεται στήν ὀργανωμένη ἀλγεία νά κακοποιεῖ (λεκτικῶς) σεξουαλικά τίς οἰκογένειες παικτῶν καί προέδρων καί οἱ διαιτητές νά κλείνουν τά αὐτιά τους;...

Κάποτε ἔγινε τελικός Κυπέλλου παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (Κ. Στεφανόπουλου) καί ἡ ὀργανωμένη ἀλγεία βωμολοχοῦσε συνεχῶς! Κάποια στιγμή ὅμως θά πρέπει νά δοθεῖ τέλος στήν ὡς ἄνω κτηνωδία... Τήν εὐθύνη ἔχουν πλέον οἱ καλῶς ἀμειβόμενοι διαιτητές!»

● Ποιός διαφωνεῖ σ' ὅσα λέει ὁ δημοσιογράφος («Καθημερινή», φ. 24 Ὀκτ. 2006, σελ. 21); Μόνο, πού παρέλειψε, ὅτι πάνω ἀπό ὅλα ἡ ὀργανωμένη ἀλγεία στά γήπεδα τίς αἰσχρές βωμολοχίες τους τίς ἐκσφενδονίζουν κυρίως ἐναντίον τοῦ **Χριστοῦ** καί τῆς **Παναγίας!**

● Ἀθλητισμός, πού στραγγαλίζει τόν **πολιτισμό** καί προάγει τόν **ἐκχυδαϊσμό** καί τό χουλιγκανισμό, εἶναι ἀλητισμός!

● Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀλητισμοῦ, πού δρᾶ ἀνενόχλητα, ὀφείλει νά κινηθῆ ἡ πολιτισμένη κοινωνία καί ἡ ὀργανωμένη πολιτεία. Τά γήπεδα τείνουν νά μεταβληθοῦν σέ **ἄσυλα** βωμολοχίας, βιαιοπραγίας καί **βλασφημίας!**

Λίγη ζημιὰ ἔχει γίνει μέ τό λεγόμενο πανεπιστημιακό ἄσυλο; Πρέπει νά καθιερωθῆ καί τό **ποδοσφαιρικό ἄσυλο;**

Λυχνία καί προβολεῖς

Ἰσχυρά ἀλλάδιακι θά τό χαρακτηρίση ὅποιος τό πρωτοδῆ. Κι ὅμως σ' αὐτό τό τετρασέλιδο φυλλαδιάκι κρύβεται θησαυρός. Κάθε του λέξις εἶναι **λόγος!** Ὅχι λογάκια ἀνθρώπινα καί φλυαρίες θρησκευτικές, ἀλλά λόγος! Πίστews λόγος. Δυνατός λόγος. Οἰκοδομηῆς λόγος. Ἄρτος ζωῆς.

Πρόκειται γιά τό μηνιαῖο ἔντυπο τῆς ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης. Μέ τίτλο: «**Λυχνία τῆς Νικοπόλεως**».

● Ὅταν ὁ ταχυδρόμος φέρνῃ τό μικρό φυλλάδιο μαζί μέ πολυσέλιδα ἐκκλησιαστικά περιοδικά, ὑπάρχει κίνδυνος νά παραπέση καί νά χαθῆ!

● Ὅμως **χαμένα** εἶναι τ' ἄλλα, τά πολύχρωμα περιοδικά, τυπωμένα σέ πανάκριβο χαρτί, ὅπου φιγουράρει ὁ «οἰκείος ποιμενάρχης» σέ δεκάδες φωτογραφίες!

Τά πιά ἀσήμαντα πράγματα, οἱ πλέον αὐτονόητες θρησκευτικές τελετές, παρουσιάζονται ὡς σπουδαῖα γεγονότα!

● «Χαμένα»! Δέν βρίσκεις στά ἐπιδεικτικῆς μανίας ἐκκλησιαστικά περιοδικά, **φρέσκο ψωμί** γιά τήν ψυχή. Ὁ **Χριστός** εἶναι χαμένος μέσα στή δεσποτικῆ «φιγούρα»! Χαμένο καί τό **μέτρο!** Χαμένη κι ἡ **ἀγάπη!** Πεινάει κόσμος, κι ἐμεῖς πετᾶμε λεφτά σέ ἀνόητες ἐκδόσεις!

● Οἱ ἐκτυφλωτικοί προβολεῖς ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν δέν συγκρίνονται μέ τό ἀπλό λυχνάρι ἀπ' τήν Πρέβεζα!

Δέκα εὐρώ τό χρόνο

■ Παράκλησις στούς φίλους συνδρομητές, νά στείλουν τήν ἐτήσια συνδρομή τοῦ περιοδικοῦ (**10 Εὐρώ - €**):

● ἢ στά γραφεῖα «**Βαπτιστής, Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

● ἢ στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103, Ἅγιο Δημήτριο.**

● ἢ στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

■ Οἱ συνδρομητές τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.

Λεφτά καί οικόπεδα ζητᾶμε;

Περιμέναμε νά θέση σπουδαῖα ζητήματα ὁ **Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλος** στή συνάντησί του μέ τόν Πρωθυπουργό **κ. Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ** στίς ἀρχές Ὀκτωβρίου. Ἡ ἑλληνική κοινωνία πιέζεται ἀπό προβλήματα ποικίλης φθορᾶς καί διαφθορᾶς, πού ἀπαιτοῦν συνεργασία ὄλων τῶν φορέων τοῦ ἔθνους.

Θεσμοί, ὅπως ἡ οἰκογένεια, σείονται. Ὁ ποιμένας εἶχε τήν εὐκαιρία νά εὐαισθητοποιήσῃ τήν πολιτική ἡγεσία. Ἀκόμα καί ζητήματα, πού ἄλλοτε τά θεωροῦσε ὁ Μακαριώτατος σπουδαῖα, ἀναμενόταν νά θιγοῦν κατά τή συνάντησι.

Ἀντί τούτων ἡ συζήτησις περιεστράφη γύρω ἀπ' τήν ἱκανοποίησι αἰτημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, **οἰκονομικῆς** καί **κτηριακῆς** ὑφῆς.

• Εἶναι πρωταρχικό πρόβλημα ἡ ἀνέγερσις **Συνοδικοῦ μεγάρου**; Πρέπει νά γίνουμε περιλαμπροί οἰκοδομικά, ὥστε νά μή μειονεκτοῦμε ἐναντι ἄλλων Ὁρθόδοξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν;

Ὅλοι γιά οἰκοδομές λίθινες πασχίζουμε (Μάρκ. ιγ' 1). Κι ἀδιαφοροῦμε γιά τήν «οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»!

• Γκρεμίζονται ψυχές. Θ' ἀσχολούμαστε μέ μέγαρα; Δέν λείπουν τά μέγαρα. Λείπουν οἱ **μαγνήτες**, πού θά συναξουν τίς ψυχές στά ἐκκλησιαστικά μέγαρα. Ἄς θυμηθοῦμε τό Τζιοβάννι Παπίνι:

«Ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε στό σπῆλαιο. Μεγαλοῦργησε στίς κατακόμβες. Καί ἐτάφη στά μέγαρα!».

• Εἶναι καίριο πρόβλημα ἡ ἀνέγερσις νέου **Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ** στήν Ἀθήνα;

Ἴχει Μητροπολιτικό Ναό ἡ Ἀθήνα, μέ πολλές ἱστορικές μνημές. Βρίσκεται δέ στό ἱστορικό κέντρο τῆς πόλεως, γιά τίς **ἐορταστικές ἐκδηλώσεις**, πού χρειάζεται!

• Καμμιά ποιμαντική ἀνάγκη δέν θά καλύψῃ ἕνας νέος μεγαλοπρεπῆς Μητροπολιτικός Ναός.

Δόξα τῷ Θεῷ! Ὁ εὐσεβῆς λαός ὅπου ὑπάρχουν ποιμαντικές ἀνάγκες, ἰδίως στίς

συνουκίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔχει ἀνεγείρει εὐρύχωρους καί ὠραίους ναούς.

Ποιμαντική ἀνάγκη νέων ναῶν ὑπάρχει, λόγω ἐλλείψεως οἰκοπέδων, σέ περιοχές, ὅπου οἱ **ἐνορίες** εἶναι «**μαμούθ**»! Καί μακάρι νά βρίσκονταν χώροι γιά ἐνέργειαι ναῶν, ὥστε νά γίνῃ καταμερισμός!

• Ἕνας νέος Μητροπολιτικός Ναός, ἐνῶ θά στοιχίσῃ ὑπέρογκα ποσά, καμμιά ποιμαντική ἀνάγκη δέν θά καλύπτῃ, ἀφοῦ προορίζεται μόνο γιά **τελετές μεγαλοπρεπῆς**, καί ξένο πρὸς τήν πνευματικὴ οὐσία τῆς ὀρθόδοξης λατρείας.

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2007

ἑξώφυλλο Ἡμερολογίου

Κυκλοφορεῖ τό Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής» τοῦ ἔτους 2007. Ἀφιερωμένο:

στόν ἐπίγειο ἄγγελο,
στό παιδί θαῦμα,
στό νέο, πού ἀγωνίζεται
μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ
γιά τήν Ἀγνότητα.

Τιμᾶται 0.80 € (ὀγδόντα λεπτά).

Γιά ποσότητα ἔκπτωσης 30%.

Τηλέφωνα: 213212713 καί
2109765440.

